अथेदमारभ्यते मित्रसम्प्राप्तिर्नाम द्वितीयं तन्त्रं। तस्यायमाद्यः श्लोकः।

असाधना अपि प्राज्ञा बुद्धिमन्तो बहुश्रुताः।
साधयन्त्याशु कार्याणि काकाखुमृगकूर्मवत् ॥१॥

५ तद्यथानुश्रूयते। अस्ति दक्षिणात्ये जनपदे मिहिलारोप्यं नाम नगरं। तस्य नातिदूरस्थो महोच्छ्रायवान् नानाविहङ्गोपभुक्तफलः कीटावृतकोटरश्छायास्वासितपथिकजनो महान्यग्रोधपादपो ऽस्ति। युक्तमथवा प्रोक्तं च।

छायासुप्तमृगः शकुन्तनिवहैर्विश्वग्विलुप्तच्छदः।
१० कीटैरावृतकोटरः कपिकुलैः स्कन्धे कृतप्रश्रयः।
विश्रब्धो मधुपैर्निपीतकुसुमः श्लाघ्यः स एव द्रुमः।
सर्वाङ्गैर्बहुसत्त्वसङ्गसुखदो भूतारभूतो ऽपरः ॥२॥

तत्र च लघुपतनको नाम वायसः प्रतिवसति स्म। स कदाचित् प्राणयात्रार्थं पुरमुद्दिश्य प्रचलितो यावत् पश्यति। तावज्जालहस्तो १५ ऽतिकृष्णतनुः स्फुटितचरण ऊर्द्ध्वकेशो यमकिङ्कराकारो लुब्धकः सम्मुखो भभूव। अथ तं दृष्ट्वा शङ्कितमना व्याचिन्तयत्। अहो ऽयं दुरात्माद्य मदाश्रयवटपादपसम्मुखो गच्छति। तन्न ज्ञायते किमद्य वटनिवासिनां विहङ्गमानां सङ्क्षयो भविष्यति न वा। एवं बहुविधं विचिन्त्य तत्क्षणान्निवृत्य तमेव वटपादपं गत्वा तान् सर्वान् विहङ्गमान् प्रो २० वाच। भो अयं दुरात्मा लुब्धको जालतण्डुलहस्तः समभ्येति। तत्